

IKKE UDEN VORES DATTER

Diagnose. De har ikke set deres voksne datter i snart seks måneder, efter hun er blevet tvangsindlagt på Hammel Neurocenter. Mod forældrenes ønske. Mod hendes eget ønske. End ikke datterens advokat kan få en forklaring.

 Hvis de kan helbrede vores datter, får de jordens største buket blomster. Men lige nu er vi mere bekymrede for, at den behandling, som de giver hende, slår hende ihjel.

Regionshospitalet
Hammel Neurocenter

Af Jesper Markussen

jema@bergske.dk

HOLSTEBRO: Klokkeren er omkring 10.30, da det banker på døren til den campingvogn, som familien Hansen har fået sat op i deres lille have.

Indenfor sidder Ketty Hansen som så mange andre dage og ordner noget på computeren.

»Jeg vidste med det samme, at det ikke var noget godt,« fortæller hun.

Selv om det snart er et halvt år siden, har bankene sat sig fast i hendes hoved som ildevarslende hårde og påtrængende.

Campingvognen havde på det tidspunkt længe dannet rammen om familien Hansens liv.

Det var her, de havde gæster. Det var her, de dengang to hjemmeboende drenge holdt til og havde deres venner på besøg.

Huset havde parrets voksne datter overtaget. Diagnosticeret med ME var hun sengeliggende 24 timer i døgnet og kunne stort set intet. Nogle dage måtte hun mades.

På de gode dage kunne hun både selv spise og bevæge sig de få skridt op på toiletstolen.

Men ellers var det eneste, pigen kunne, at ligge i sin seng.

Hun kunne tale - men det gjorde ondt, og det udmattede hende så meget, at kommunikationen nogle dage foregik alene med øjnene.

Hendes overfølsomhed overfor støj havde fået hendes far Per til komme ekstra rockwool på loftet over hendes værelse, og han havde skiftet hendes vindue ud med et lydtæt et af slagsen, så hun ikke blev generet af fugle, græsslåmaskiner og larm fra vejen.

»Jeg var den eneste, der kunne tømme opvaskemaskinen lydløst nok til, at det ikke generede hende voldsomt,« fortæller Ketty Hansen.

Overfølsomheden over for lugte havde

fået Per Hansen til at bygge et lille køkken i familiens garage, så madlavningen heller ikke plagede datteren.

Og da hun heller ikke tålte berøringer eller lys, lå hun i halvmørket på sit værelse dag ind og dag ud, mens familien forsøgte at beskytte og passe hende som, de mente, var bedst.

Huset brugte familien efterhånden kun, når de skulle sove, og sådan havde situationen været i næsten fire år, da det bankede på døren til campingvognen.

Ketty Hansen rejser sig fra sin plads i campingvognen og åbner døren med den uro i maven, som bankene har udløst.

I forteltet står fem betjente og to personer, som hun ikke straks kan genkende. Den ene er en jurist fra Holstebro Kommune.

Den anden kommunens ældrechef. Kettys første tanke er, at der er sket noget med et af hendes børn eller hendes mand.

Men de ville have datterne med sig, fortæller Ketty Hansen.

»De sagde, at jeg kunne give dem nøglen, ellers de ville slå døren ind.«

Hvad der herefter sker glider ud i ét for hende. Hun husker sin datters gentagne kald på den klokke, som hun brugte, når hun ville have fat i sin mor.

Kort efter kommer Kettys mand Per hjem. Han er hastet hjem fra sit arbejde på Idrætscenter Vest, fordi datteren har ringet på hans mobiltelefon.

»Hjælp far,« siger hun.

Så bliver forbindelsen afbrudt.

Per

Fakta

ME

■ ME betyder Myalgisk Encephalomyelitis og er kendetegnet ved en abnorm og vedvarende følelse af træthed eller energisvigt, som hæmmer dagligdagens funktioner.

■ Trætheden/energisvigtet forværres som regel af beskedne fysiske og mentale anstrengelser, og lindres kun lidt af søvn og hvile

■ Der er uenighed mellem forskere og læger på den ene side og andre læger, patienter og patientorganisationer på den andre siden om tilstandens navn, årsager og behandling.

■ ME kan ramme alle - både mænd, kvinder og børn fra alle sociale lag. Der er en klar overvægt af kvinder i patientgruppen ligesom det er tilfældet ved andre autoimmunsygdomme.

tror straks, at der er sket noget med hans kone.

»Hvad skulle det ellers være,« spørger han.

Han kan ikke huske, hvornår datteren sidst har ringet til ham - endsige brugt sin mobiltelefon.

Men da han kom-

mer hjem, vrimler det med politifolk og folk fra kommunen.

»Senere har vi fået at vide, at en ambulance holdt klar oppe på en sidevej,« fortæller Per Hansen og peger i retning af en lille grussti.

Naboer har efterfølgende også fortalt dem, at der kørte biler rundt i området fra morgenstunden, som normalt ikke er at finde på den lille villavej i det centrale Holstebro.

Hvad klokken er, da ambulancen forsvinder ud af indkørslen med deres datter, ved Per og Ketty Hansen ikke.

De ved bare, at den 12. februar er sidste gang, at de har set deres 24-årige datter, der nu er indlagt på Hammel Neurocenter, hvor de ikke må besøge hende eller tale i telefon med hende.

»Vi ved ikke, hvad der sker med hende. Vi ved ikke, hvordan hun har det. Det er forfærdeligt,« siger Ketty Hansen.

»Og hvordan har hun ikke selv haft det. Hun har været desperat. Hun ved ikke, om vi har været med i det.«

Fortscettes på side 12-13..

»Ikke uden vores datter« fortsat fra side 10-11...

Ketty og Per Hansen ved den campingvogn som meget af deres tid er blevet brugt i - for at beskytte datteren for unødvendig støj. Foto: Johan Gadegaard.

Tvangsindlæggelsen af Per og Kettys 24-årige datter er kulminationen på et forløb, der kan tage pusten fra de fleste.

Det er kulminationen på et sygdomsforløb, som man har svært ved overhovedet at forstå.

Da den 24-årige datter bliver tvangsindlagt mod forældrenes og hendes egen vilje, har hun tilbragt næsten fire år i sin seng på et nærmest mørkelagt værelse.

Langt de fleste sygdomme kræver en behandling, hvorefter patienten bliver rask. Ikke at gøre noget, bare at lade patienten ligge, strider mod den normale opfattelse af, hvordan man behandler sygdomme, som kroppen ikke selv kan overvinde.

Det erkender Per og Ketty Hansen.

Og det erkender Karinas storesøster, Janni Hansen, der er sygeplejerske.

»Jeg havde selv svært ved at acceptere det.«

Som sygeplejerske har hun en praktisk indgang til sygdomme; De skal behandles.

Men det var før, hun havde hørt om ME. Før hun havde hørt, hvad udenlandske og enkelte danske læger konkluderede.

Hun kunne bare se, at alle de behandlinger, undersøgelser og forsøg på at hjælpe, der var blevet gjort gennem de seneste mange år, ikke gjorde hendes lillesøster noget godt.

Modsat Ketty og Per får Janni i slutningen af februar og begyndelsen af marts lov til at besøge sin søster to gange på Hammel Neurocenter. Det er med restriktioner om, hvad hun må sige. Men hun får lov til at se sin søster:

»Første gang var jeg bare i chok over at se, hvordan hun havde det.«

»Anden gang ved jeg ikke, om hun overhovedet opdagede, at jeg var der,« fortæller Janni Hansen.

Per og Ketty Hansen får derimod »kun« tilbudt en daglig telefonisk status af den ledende overlæge på Hammel Neurocenter. Det bliver senere til en opdatering et par gange om ugen, og så en enkelt opdatering om ugen.

»Vi fik bare at vide, at hun havde det bedre,« fortæller Per.

»Men bedre end hvad? Bedre end da hun kom under kaotiske omstændigheder, hvor hun har været helt stresset? Det ved vi ikke.«

Datteren havde glædet sig til at skulle på ef-

terskole på Venø i 9. klasse. Hun var en social 15-årig pige, der spillede teater og elskede musik.

Men hun var også en selvstændig og viljefast pige, fortæller hendes mor:

»Da hun var 11 år, tog hun alene til audition hos Sløjfen (et teater. red). Jeg kunne få lov til at køre hende derud. Men jeg måtte ikke komme med ind,« fortæller Ketty Hansen.

Efter efterskolen ville hun på gymnasiet, og så videre til Australien sammen med en kusine. De to kusiner var allerede begyndt at spare op til turen, selv om den lå flere år ude i fremtiden.

Men efterskoleopholdet i 2004 og 2005 blev aldrig som håbet. Datteren på dengang 15 år fik gentagne infektioner og var syg i store dele af opholdet.

»Nogle gange lå hun på skolen, og når hun fik det så dårligt, at de ikke længere ville tage ansvaret for det, så ringede de til os, og så kom vi og hentede hende,« fortæller Ketty.

Halvdelen af efterskoleåret gik med at ligge i sengen, hvor Karina blev proppet med antibiotika mod ondt i halsen, feber, hævede kirtler og bihulebetændelse.

Hun insisterede alligevel på at tage med på en skitur med efterskolen til Norge. Det blev kun til en enkelt dag på ski. Resten af tiden var hun syg.

»Men hun ville bare med. Hun ville være sammen med sine venner,« fortæller Ketty Hansen.

Selv om deres datter ofte er syg og svækket, bekymrede det ikke forældrene voldsomt. Gennem folkeskolen har hun også haft perioder, hvor hun tit var syg med infektioner.

Lægen havde dengang fortalt Per og Ketty, at deres datters immunforsvar ikke var så stærkt, men at hun »nok ville vokse fra det.«

Den efterfølgende sommer hjemme på Kløvermarken gør underværker for datteren, der igen føler sig frisk og klar til at begynde i 1.G.

Jobbet som avisbud bliver skiftet ud med et fritidsjob i en bagerbutik. Og forældrene håber, at hun nu for alvor kan genoptage sit normale liv.

Men efter et halvt år med flere og flere sygedage, der bliver til uger, må datteren give op.

Først ryger jobbet.

Og i februar kan hun ikke længere følge undervisningen på gymnasiet.

Igen bliver optimismen afløst af mismod.

»Det var umuligt for hende at klare bare en lille cykeltur. Hun fik bryst smerter, smerter i arme og ben og var tæt på at besvime og havde en utrolig træthed i hele kroppen.«

Forældrene får lavet en aftale med gymnasiet om, at de kan køre datteren i skole, når hun har »en god dag«.

Ellers må hun læse hjemme, i det omfang hun kan overkomme det.

Det er kun få dage, pigen tilbringer på gymnasiet i foråret 2006. Det lykkedes hende at bestå sine eksamener, men hun kommer aldrig tilbage til gymnasiet, og sygdommen, som ingen kan finde en forklaring på, blive bare værre og værre.

Sidste gang, hun kan sidde op og spise sammen med familien, er på hendes 18-års fødselsdag.

»Hun kæmpede for at sidde ved bordet. Men hun ville, selv om vi kunne se, at hun havde ondt,« fortæller Ketty Hansen.

På det tidspunkt er forældrene for længst blevet alvorligt bekymrede.

Jo mere de jagede en forklaring - jo værre fik datteren det. Det ene undersøgelse afløste den anden, uden lægerne kunne finde en forklaring.

Hun bliver undersøgt for stort set alt. Hun bliver set af psykiatere, hjertespecialister og har sågar været indlagt på gigthospitalet i Gråsten med henblik på genoptræning.

17 forskellige steder har hun været undersøgt, uden forældrene og datteren får en diagnose.

»Vi ville bare vide, hvad der var galt, så vi kunne få den rette behandling til hende,« fortæller hendes forældre.

Og det er da heller ikke en læge, der kommer med løsningen på mysteriet.

I december 2009 hører en farbror om sygdommen ME, og jo mere han læser om den, jo mere kan han genkende sin niece.

Da Per og Ketty læser om sygdommen kan de ikke bare genkende deres datter; Det er deres datter.

»Alt passede sammen,« fortæller Ketty Hansen.

»Symptomerne og reaktionerne på overanstrengelsen. Det var som om, brikkerne faldt på plads.«

Gennem patientforeningen, ME-foreningen, får de kontakt til den pensionerede speciallæge Henrik Isager, der tidligere har hjulpet folk i lignende situationer.

Også han er overbevist.

Hun har ME.

Og hun har det i den værste grad, han endnu havde set.

Den norske læge Mette Johnsgaard, der arbejder på Strømmen Medicinske Senter uden for Lillestrøm, og som har specialiseret sig i blandt andet ME-patienter, ser også pigen på et besøg i Holstebro i 2011 - heller ikke hun er i tvivl. Pigen lider af ME.

Ketty og Per Hansen flytter datteren over i sygesikringsgruppe 2 og vælger den københavnske læge Kathrine Flindt, som de har fået anbefalet, som deres datters praktiserende læge.

Pengene til de ekstra læger og til ekstra undersøgelser af blod og urin, må de selv betale.

Men endelig er der nogle, der tror på dem. Og nogle der tror på deres datter, der bare ligger på sit halvmørke værelse og ikke kan overkomme andet.

»Nogle dage kunne hun tåle berøring,« fortæller forældrene.

»Og på de »gode dage« kunne hun sengevaske.«

Men de fleste dage tilbringes alene i sengen med nedrullede gardiner, og når hun ikke havde overskud til at tale, kommunikerede Ketty og datteren kun med øjnene.

»Det lærer man,« fortæller Ketty, der på det tidspunkt har sagt sit job op for at passe sin datter.

Mens diagnosen gav en afklaring af det store spørgsmål; hvad der var galt, så efterlader den ikke meget håb.

Der findes nemlig ingen rigtig succesfulde behandlinger for ME.

Men hvor Per og Ketty tidligere havde fulgt det etablerede lægesystems råd og anbefalinger

ger - selv om Karina bare fik det dårligere og dårligere - er man i ME-foreningen overbeviste om, at de danske læger tager fejl. Foreningen mener, at sygdommen er en somatisk sygdom, der skyldes en brist i immunsystemet, og lærer sig op af udenlandske lægers erfaringer.

Jo mere Ketty og Per graver sig ned i de udenlandske erfaringer, jo mere mening giver det for dem. De begynder at forholde sig kritisk til det danske system, hvor den behandling, der tilbydes, primært består af kognitiv terapi og genoptræning.

Og hen over efteråret 2012 observerer forældrene så små forbedringer af Karinas tilstand.

Hun kan tåle lidt mere lys.

Lidt flere berøringer.

Udefra ser familien Hansens rødstenshus på Kløvermarken ud som så mange andre.

Men indvendigt er det fyldt med frustration i foråret 2013.

Dage bliver til uger. Uger bliver til måneder, og Ketty og Per får ingen eller kun få svar på deres mange spørgsmål.

De kan stadig ikke få lov til at se deres tvangsindlagte datter, som ellers har givet dem fuldmagt til at agere på hendes vegne. De kan ikke få lov til at se en behandlingsplan eller deres datters journal.

Den advokat, som familien har hyret til deres datter, Keld Parsberg, kan heller ikke få nogle svar; Og hvordan kan man bare underkende hendes fuldmagt til forældrene?

I et brev til sundhedsministeriet skriver han således i maj:

»Nu har jeg siden februar set danske statsinstitutioner påberåbe sig hjemmestrikkede regler og besynderlige opfattelser af, hvad en fuldmagt er; hvad den indebærer; og hvordan man kan se bort fra den. Deres redegørelse er af samme skuffe, og jeg må forlange, at dette skuespil hører op.«

Ketty og Per har også på fornemmelsen, at tiden bare bliver trukket ud, så datteren kan blive umyndiggjort, og forældrene kørt helt ud på et sidespor.

Og fredag den 31. maj bliver deres frygt til virkelighed.

Den fuldmagt, de har til at handle på deres datters vegne, bliver kendt ugyldig, hun bliver beskikket en værge af statsforvaltningen, der som en af sine første handlinger vælger at afskedige advokaten, som forældrene havde hyret til deres datter.

Og dermed rammer forældrene et foreløbigt lavpunkt i kampen mod deres datters sygdom, der også har udviklet sig til en kamp mod systemet.

Den samme dag, som Per og Ketty får besked om, at de ikke længere kan handle på vegne af deres datter, er de til et møde med den ledende overlæge på Hammel Neurocenter, Jens Gyiring.

Med til mødet er også Ketty og Pers datter Janni og formanden for ME-foreningen Rebecca Hansen, og mødet bliver båndet af en af deltagerne.

Dagbladet er i besiddelse af optagelsen, hvor fronterne mellem forældrene og lægen på Hammel Neurocenter er trukket skarpt op.

På optagelsen forklarer den ledende overlæge, Jens Gyiring, at han ikke mener, at pigen lider af ME.

På forældrenes spørgsmål om, hvordan man har vurderet, at den ME-diagnose, som flere andre læger har stillet ikke holder vand, svarer den ledende overlæge:

»Hun (datteren, red.) har ingen smerter.«

Da formanden for ME-foreningen Rebecca Hansen hertil siger, at der findes ME-patienter, der ikke har smerter, og at det kan være, at hun bare ikke vil indrømme, at hun har smerter, lyder svaret fra overlægen:

»Det kan være, det kan være, det kan være min bare røv...Det kan være, at hun ikke har ME. Så er vi lige vidt. Så er vi lige kloge.«

Patientforeningsformanden indvender senere i samtalen, at Ketty og Pers datter faktisk er blevet tilset af tre forskellige eksperter på ME-

området, hvortil Gyiring blot svarer:

»De er nogle narrøve hele bundet.«

Hvad hun så fejler, vil Jens Gyiring ikke sige, og henviser til en psykiater ved navn Niels Balle, der er ansvarlig for pigens behandling.

Nielsen Balle har ikke ønsket at udtale sig.

Grunden til, at forældrene ikke kan få lov til at se deres datter, er bekymring for, at de vil forsøge at spolere behandlingen, fortæller Jens Gyiring.

Af samme båndoptagelsen fremgår det dog også, at den behandling, hun på det tidspunkt får, er en graderet genoptræning.

»Hvordan kan vi påvirke hendes genoptræning uhensigtsmæssigt ved at se hende,« spørger forældrene sig selv i dag.

Overlæge Jens Gyiring afviser at kommentere på behandlingen på grund af sin tavshedspligt.

Han beklager dog det ordvalg, der faldt under samtalen med familien, og betegner den som højst usædvanlig.

»Men jeg var rasende - og vi blev hele tiden beklasket på vores arbejde,« siger han.

Dagbladet har været i kontakt med en håndfuld læger, der kender til sagen. Ingen af dem ønsker at udtale sig til citat, og henviser til deres tavshedspligt. Uden for citat siger de dog samstemmende, at hvor uheldig sagen end er, så kunne den næppe have været håndteret på andre måder; og man frygtede for pigens liv, hvis hun blev liggende derhjemme.

De forklarer også, at deres opfattelse af sagen er helt anderledes end forældrenes, og at den nu 24-årige pige har det bedre.

»Vi håber naturligvis, at hun på et tidspunkt bliver så rask, at hun skal ud og have et liv sammen med andre mennesker igen. Derfor vil jeg ikke medvirke til en omtale af hendes private helbred og situation. Det ville være et brud på den tavshedspligt, som hun har krav på,« skriver cheflæge Claus Thomsen på Aarhus Universitetshospital i en mail til Dagbladet.

Hos Region Midtjylland afviser kontorchef Poul Carstensen, at pigen er indlagt med tvang. Også selv om det er det ord, som lægen Jens Gyiring bruger overfor forældrene. Ifølge Poul Carstensen må Hammel Neurocenter slet ikke have tvangsindlagte patienter.

Det er nu snart seks måneder siden, Per og Ketty har set deres datter.

Per taler en gang imellem i telefon med lægen fra Hammel Neurocenter, men han ved ikke, hvad han skal tro på.

»Han siger, at der ikke er nogen ændring i hendes tilstand.«

Og i den tilstand, som forældrene fik beskrevet den 31. maj, fandt de ikke megen ro.

På det famøse møde fik forældrene at vide, at deres datter kun nogle gange svarede på personalets spørgsmål. Andre gange svarede hun slet ikke eller bare vendte ryggen til personalet.

»Hvis de kan helbrede vores datter, får de jordens største buket blomster,« siger Per Hansen.

»Men lige nu er vi mere bekymrede for, at den behandling, som de giver hende, slår hende ihjel.«

»Jeg kan ikke forstå, at man kan behandle folk sådan. Jeg kan ikke forstå, at man ikke vil lytte til andre - eller tage imod vores tilbud om at lade udenlandske eksperter se hende,« siger Per Hansen.

Ketty og Per har nu bedt retten tage stilling til, lovligheden af annulleringen af den generalfuldmagt, som deres datter gav dem 2012. Sagen er endnu ikke berammet.

Dagbladet er naturligvis bekendt med navnet på den omtalte pige. Men af hensyn til hende, har vi valgt ikke at bruge hverken navn eller billede. Dagbladet har forsøgt at få kontakt til pigen - men det er ikke lykkedes. Ifølge hendes læge, ønsker hun ikke besøg.

StoreGudenaadag

Lørdag 17. august 2013

visitgudenaas
YOURS TO EXPLORE

Gudenåkomitéen

Fornidling og oplevelser fra kilde til fjord
OplevGudenaas
Naturstyrelsen • AQUA • VisitGudenaas • Nordea-fonden

Scan QR koden eller
klik ind og se mere på
www.storegudenaadag.dk,
hvor du finder detaljer om
alle arrangementer

1 Naturvandring ved Gudenaas Kilder	29 Åbent foredrag - Lev dine drømme ud - om kreativitet, flow og kunst	50 Indvielse af arboretet ved AQUA, i Silkeborg
2 Åben Mølle - Uldum Mølle	30 Aftenmenu og foredrag om Naturens Spisekammer - Lyng Dal Hotel & Restaurant	51 P-Festival Silkeborg
3 Aktivitetsdag i Uldum Kær	31 Familieløb med sjove og lærerige poster fra Ry til Himmelbjerget	52 Silkeborg Station for og nu
4 Boder ved Tørring Teltplads	32 Fest på Floden - en svømmetur i en god sags tjeneste	53 Børnens fiskekonkurrence - langs Remstrup Å
5 Tørring Kanoudelejrning giver prøvetur i kano	33 Kunst, eventyrtællinger og akvarel-workshops	54 Som Gudenaas flyder ... frokostplade til Svstrup Kro
6 Lystfiskeri - Horsens Sportsfisker Forening	34 Silkeborg Rovfugleshow	55 Vandkamp i den nordlige del af Gudenaas dalen med Jysk Brandmuseum
7 Rundvisning ved udgravningerne ved Ølholm	C Aktiviteter i Svejlbæk:	56 Greenfee til halv pris - Hammel Golf Klub
8 Kulturhistorien og Gudenaas	35 StoreFamilieDag - ved De Små Fisk	57 Indvielse af gangstier ved Vejerslev skov
9 Aktivitetsdag ved Vestbirk søerne	36 Indvielse af Himmelbjerg Ruten - 25 km vandretur nord om søerne mellem Ry og Silkeborg	58 Middelalder korsang i Vejerslev Kirke
10 Guidet Cykeltur v. Klostermølle	37 Soldrevet færgesoverfart ved Sejs	59 Rundvisning ved Tangeværket
11 Oplev Vestermølle - udnyttelse af vandets kraft	D Aktiviteter i Silkeborg:	60 Tange Sø Folk Festival
12 Sejlads med modelbåde	38 Frokost på Restaurant Aalekroen	E Aktiviteter i Bjerringbro:
13 Keramikværkstedet holder åbent - keramik Gertrud Berg	39 Frokost med Stjernesked og Crément d'Alsace - Traktorstedet Ludvigslust	61 Majs-labyrinth
A Aktiviteter ved Øm Kloster:	40 Skulptur-tur, Kunstcentret Silkeborg Bad	62 Kællinghø Vikingemarked
14 Mad og Øl på Øm	41 Ud af museet! - en omvisning om kunsten under åben himmel - Museum Jom	63 Helikoptertur ved Gudenaas
15 Bueskydningskonkurrence på Øm Kloster	42 Silkeborg Regatta på Silkeborg Langsø - Silkeborg kajakkklub	64 En fortælling om den islandske hest
16 NaturKarsten fortæller om RingKloster/Eblet	43 H-bådssejls på Silkeborg Søerne - Silkeborg Sejlklub	65 Ridetur på islandsk hest langs ådalen
17 I munkenes fodspor	44 Vind i sejlet - jollesejls for børn og unge - Silkeborg Sejlklub	66 Tapas fad med alt godt fra å og eng - Fladbros Kro
18 Tinstøbning for børn	45 Silkeborg Kajak & Cykeludlejning - 20% rabat	F Aktiviteter i Randers:
19 Rundvisning i Klosterhaven	46 Ballonflyvning - nær Silkeborg	67 Smag på Gudenaas ved Randers Regnskov
20 Koncert med middelaldermusikgruppen Musicantiga	47 AQUA Akvarium & Dyrepark's store fotokonkurrence med Danmarks Naturfredningsforening	68 Det autentiske Pramdragerløb
B Aktiviteter i Ry:	48 Gudenaas Gastronomi - aftenarrangement - Vejlsøhus Hotel & Konferencenter	69 Tag på geocaching i Vorup Enge
21 Åbent galleri i Bakkehøst	49 Mad AQUA Akvarium & Dyrepark's naturvejledere ved Gudenaas	70 Aktivitetsdag i Randers Naturcenter
22 Pay & Play golf i Silkeborg Ry Golfklub		
23 Store Udsalgsgang i Ry		
24 Veterantog - Ry til Silkeborg		
25 Åbent hus arrangement i Ry Roklub		
26 Kombineret vandretur og sejltur langs Gudenaas		
27 Prøv en tur i en solbåd		
28 Brunch - Bål - Båd - Sletten, Skyttehusets Camping og Hotel Julsø		